

GIÁ BÁN	
ĐÔNG-PHÁP	HOÀ-LI - QUỐC
Một năm 1934	1.20
Đến tháng 3.30	4.30
Đến tháng 1.30	2.30

Giá bán phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho H. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN - 41 đường Quảng-cáo, phố Hàng, Hà Nội trước.

TIẾNG-DÂN

CHỦ-NHÌN HIỆN-CẢM-ĐỨC
HUỠNH-THỨC-KHANG
Quản-ly
TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

La Voix du Peuple
MỠI TUẦN XUẤT-BẢN HAI LẦN; THỨ TƯ VÀ THỨ BẢY

BÁO-QUẢN
Số 72, đường Hàng-Bào, Phố
Quảng-cáo, Hà Nội
Số 1, tháng 1, THÁNG 1933

Y kiến đại đa số
là nên chỉ đường
trên nền chính
trị.

Đòi với một vài vấn đề quan hệ hệ kiện nghị tại hội đồng cải cách Nam-triều

Ý KIẾN ĐỘC GIẢ

I BẢO CỬ DÂN BIỂU

Xem các báo gần đây có đăng các việc quan hệ mà Hội đồng Cải cách mới kiến nghị, như những việc tu luật, giáo dục, tài chính, chương trình viện Dân biểu và cách bổ dụng quan lại... Trên nền chính trị thì bộ phận nghị pháp, tư pháp và hành pháp là cơ quan cốt yếu, còn việc quốc kế dân sinh thì có cái gì cần thiết hơn kinh tế và giáo dục. Nay Hội đồng đã đem ra thảo luận cách sửa đổi cho được thích hợp, đầu chúng ta rất mong kết quả thực hiện sau này sẽ khác lối cũ tức hồ lậu ngày trước.

nguyên tắc của chính phủ lập ra viện dân biểu: Viện dân biểu lập ra, bản ý không phải là muốn xét rõ ý nguyện của dân chúng mà sắp đặt công việc thì hành trên nền chính trị cho được thỏa hợp hay sao? Đã là nghị hội thì thế nào cũng lấy ý kiến đại đa số làm bằng. Công việc trong nước, nhà nước tự làm lấy mà không cần hỏi đến dân chúng tôi thì chờ, còn đã lập ra hội đồng mà phó cái tên là «Hội đồng dân», thì dân chúng tôi đâu là mọi rợ mặc lòng, người chúng tôi cứ ra biết được điều gì tôi ý kiến về điều ấy, sao lại rút hẹp lại? Còn nói «người xứng đáng» thì ở một xã hội không có công lý, pháp luật, không chính trị, học như xã hội chúng tôi, có một lẽ, đâu có cử 5, 3 người cũng chưa chắc là có ông nghị danh tiếng như người văn minh kia được.

Như lối kiến nghị trong Hội đồng thì chức Thượng thư Dân biểu sẽ bỏ bãi mà thay vào 3 người thường trực ở viện; quyền hạn thì cũng như trước, xét ngân sách, đưa ra thỉnh cầu, có trở hơn một nữa là vấn đề kinh tế, chính trị và xã-hội, nhất định phải hỏi ý kiến viện (?); về quyền bảo cử thì số ủy viên có tăng, song lại 30.000 đình thì mới được cử một người đại biểu.

Vậy về cái điều bảo cử rất mong chính phủ cứ đề 20.000 đình được một đại biểu như trước, chúng tôi lấy làm vui lòng. Nếu số nghị viên buộc phải 30.000 đình thì số ủy viên tăng thêm kia không có ý nghĩa gì. Đòi cái xác mà không đòi cái hồn, không khỏi mang tiếng là «mai ba chiểu bốn, mai bốn chiểu ba» vậy.

Theo như bản kiến nghị trên mà thực hành thì viện có cơ quan làm việc, không có đứng giữa đồng lòng như trước (viện có cơ quan thường trực), mà quyền hạn cũng có mở rộng hơn (trước kia không cần hỏi ý kiến viện, hiệu quả tốt xấu sau này là tại thực tế có hợp với lối nghị kia cũng không, mà nhất là tại người ra gánh cái chức trách ấy có phải là người xứng đáng có công làm và nghị lực cũng không, đều do chưa với bản.

Vậy về cái điều bảo cử rất mong chính phủ cứ đề 20.000 đình được một đại biểu như trước, chúng tôi lấy làm vui lòng. Nếu số nghị viên buộc phải 30.000 đình thì số ủy viên tăng thêm kia không có ý nghĩa gì. Đòi cái xác mà không đòi cái hồn, không khỏi mang tiếng là «mai ba chiểu bốn, mai bốn chiểu ba» vậy.

Duy có một điều số ủy viên (người có quyền bảo cử) thì tăng lên mà số đại biểu lại hẹp lại (30.000 đình mới được một người, trước chỉ 20.000 được một người). Vậy là nhân dân chịu phần «lếp» nhiều hơn trước.

Theo số lời rờng về năm 1932 mà báo Công - Luận đăng thì tính được 29 triệu 321 ngàn 118 quan. Theo học Đông-ương thì gần 4 triệu học.

Lép, là nghĩa thế nào? cũng là nhân dân ấy, cũng chịu xán thuế, gánh cái nghĩa vụ làm dân như thế, vậy mà trước kia hai thóc được một gạo, nay phải ba thóc mới được một gạo vậy. Như nói số ủy viên thêm mà cử 20.000 đình chỉ một người như trước thì thiếu người xứng đáng nên giải lợi, thì là trái bản với cái

Ông Nguyễn-quí-Hương, bản báo trợ bút, nói lên cho chúng tôi hay rằng: thân sinh ông là cụ NGUYỄN-HUỆ (tức ngày 8-7-33) tại nhà cụ ở làng An-mỹ, Tam-xỹ, Quảng-nam, cụ hưởng thọ được 80 tuổi.

VAN-VAN

Bạn già tôi thăm, sau khi bạn về cảm tác

Lửa nồng như thiêu sáng lên trư,
Mặt trời gập bạn mới hơn xưa.
Đôi người đến bề khôn tìm lối,
Người dưới ngàn thu hãy về chờ
Đành chân mũi đời nhưng nghiệp chân,
Gạo say quên bạn phải gạo cho.
Biết bao máy gió đánh hai lã,
Mắt bạc xem trời nhỏ thêu xưa.

Thì hồng
Học làm chí! cái tuổi xanh nó chóng đi,
Năm nay mang lấy kiếp hồng thì,
Tôn của học công tu tâm ai,
Quanh năm ngồi trông chờ đến kỳ,
Rủi dẫu sai một ly, ...

Vịnh cá chong chong
Đã chơi làm cái cũng hay hay,
Ai khéo bày ra «chống chong» ả?
Bên hương xoang tròn nhâm nga thật,
Một cụ cầm giữ chặc trong tay,
Theo chim may chuyên theo chiều lợt,
Mặc sức ping quanh, mặc sức quay,
Hết giờ đi sườn trở đốn cá,
Trẻ con trộm trẻ khéo khéo rầy!

CHUYỆN ĐỜI

LÔNG THAM KHÔNG ĐÂY

(Cái ăn oan cho dân nghèo)

Thường thường người ta nói: «Đàn ông sinh đạo tặc», nghĩa là nghề khổ mới sinh ra trộm cướp. Câu ấy phải đúng ai cũng nhận là đúng. Vì đất là bà mẹ sinh ra hoa lợi để nuôi sống, mà bọn nghề kia không có một mảnh đất để cắm dùi thì ăn nhờ vào đâu!

Kia mới rồi, các báo trong Nam có đăng cái tin báo đầu đảng cướp Đỗ Lâm (khách trú ở vùng Biên hồ. Tên này, có nghề ngắt gi đầu: đất có 20.000 thước vuông, nhà có giấy phép sấm sù-g, nghiêm nhiên một nhà tư bản phong lưu chờ phải! Vậy mà làm đầu đảng cướp, không phải là do lòng tham của sao?

Nhưng nói vậy, chờ nào chỉ một anh Đỗ Lâm kỳ đầu: người mà chín kia, ở quê chạy rầm rầm, nhà lớn 5, 3 sào, mà đồng ông về học kết bằng với Tân. Thấy kỳ lạ, mở sòng bạc đánh hàng năm, đêm nào cũng say ở xóm bình khàng, tiền tiền như nước chảy mà ít lần cũng nghe cái tin thật đó. Người ra cứu hàng là cướp bạc ngày nữa.

Cái ăn «Trộm cướp là đầu nghề» có oan lắm không? Vậy mà xưa nay không ai chịu nghĩ cái oan ấy mới lợi cho chớ!

Chuyện đời

Đòi với tám cái án từ hình do tòa Đại-hình Saigon kiết ngày 3 Mai

Chắc hẳn độc giả còn nhớ rằng sau ngày 3 Mai là ngày tòa Đại hình Saigon kiết án từ hình 8 người, thì ông Marius Moutet (nghị viên xã hội bên Pháp) đến yết kiến quan Thuộc địa Tổng trưởng mà yêu cầu giảm án ấy, kể có mấy người học sinh Pháp bị bắt cũng vì phản đối án ấy, kể nữa thành lập một Hội đồng yêu cầu tha chính trị phạm và bình vực dân Đông-ương.

Hội đồng này do ba ông Romain Rolland, Henri Barbusse, Lauevin, Victor Marguerite làm danh dự hội trưởng, ông Félicien Challaye làm hội trưởng, ông Nguyễn-xuân-Toan làm phó hội trưởng, ông P. F. Cassac làm tổng thư ký, ông Nguyễn-vân-Tri làm phó thư ký, hội viên rất đông, công toàn là những người có danh tiếng trong học giới, báo giới và chính giới cả, như mấy bà Camille Drevet, Félicien Challaye, Victor Marguerite, Andrée Viollet v. v., và mấy ông: Victor Basch, Luc Dartain, Daniel Guerin, Guéheno, Prenant, Louis Roubaud, Léon Werth, Alexandre Zewacz...

Bản báo vừa mới tiếp được một bức thư của Hội đồng ấy, kể công chuyện để làm và định làm, xin lược dịch như sau:

Mấy ông Monerville (Nghị viên Guyane), Pierre Cassac (Kỹ sư ở Đông-ương), Prenant, (Giáo học trường Sorbonne, Léon Werth (Trưởng) Hajj (Trang sư) bà Duchêne (Hội trưởng Hòa bình Tự do Quốc tế phụ nữ hội) đến yết kiến quan Tổng trưởng Thuộc địa Albert Sarraut, yêu cầu đứng thì hành 8 cái án tử hình ở Saigon, và thì hành loạt án tử cho toàn cả thuộc địa.

Về điều thứ nhất thì ông Albert Sarraut hứa chắc rằng ông sẽ đứng hết quyền trách mà làm cho không có một cái đầu nào rơi ở Saigon. Về điều thứ hai thì ông tuyên bố rằng không thể án tử những tù phạm còn có ý hoạt động theo đường cộng sản, nhưng ông cũng sẵn lòng xét riêng từng cái án mà Hội đồng sẽ chỉ ra.

Hội đồng sẽ gọi đến tất cả phái lao động ở Pháp mà yêu cầu thì hành loạt án tử cho hàng nghìn người ở Đông-ương hoặc vì tư tưởng, hoặc vì biên tình bãi công trong khoảng hai năm 1930 và 1931 mà đương bị giam.

Hội đồng sẽ hết sức làm cho tròn phận sự của mình mà không ngã lòng. Hội đồng sẽ xét kỹ riêng từng cái «ca» đã đưa đến rồi chuyển giao lên quan Thượng thư, và sẽ đứng báo sách cũng những cuộc hội hiệp mà đưa ra giữa công nhân Pháp. Đồng thời các hội trong nước Pháp có cảm tình với Hội đồng sẽ đứng phương pháp mà làm cho chính phủ phải để tai nghe những lời rên siết ở Đông-ương, mà không bỏ năm rục trong các ngân tá những đơn kêu oan do Hội đồng chuyển giao.

Thư từ gửi cho Hội đồng, đề tên ông Francis Jourdain - 57, rue Charlot, Paris 13ème.

CHUYỆN ĐỜI
Đã bao nhiêu học không phải đi đi thăm thăm báo chí, khi nào có phải người đi thăm thì nó cũng báo cáo trước và rồi gởi đi mình học. Vì sao ở các trường ở báo chí, mà gởi thông tin không.

TRÌNH-ĐỘ DÂN AN - ĐỘ CUNG ĐÁ CAO

(PHÂN-KHANG VIỆC 4 NGƯỜI TÂY ĐEN CHO VAY BỊ TRỰC XUẤT Ở NAM-KY)

Cái học «Tây đen cho vay» ở xứ ta, nhất là ở Nam-Ky, nhiều người đã thấy rõ. Họ lợi dụng cái thói bồng bột của người mình «thấy tiền thì vay không nghĩ đến đến thiệt hại về sau», mà mang một số bạc vốn sang rồi ra, rồi đó nhập lời làm vốn, chất vốn thành lời, dần dần vay không bao nhiêu mà li lâu thì cầm ruộng bán nhà mà trả không nổi. Mồ hôi nước mắt của người mình mỗi năm đem trả vào cái túi không đầy của bọn «tây» kia nào thì gì gì. Kể cái là một vụ án Nam-Ky thì học «tây» này là lẽ một rất lớn. Nay có mấy người đòi nợ thì cái thế đạo ác nghiệt mà bị trục xuất, ai cũng cảm ơn thành phủ Pháp đã trả bớt được cái tội cho người mình.

Vậy mà mới rồi có tin người Âu-đô phân khàng sự trục xuất ấy, chính phủ Anh cũng bàn vào sang tận Ba-ri (Paris) mà tố tình phần đó. Tại ra người Âu vậy thế người Anh mà như định buộc người Đông-ương ta phải làm dân vay nợ của họ hay sao?

KHO CHUYÊN

Năm ngoái có người đến xưng là vua ở Hanoi; năm nay có người đến xưng là hoàng đế. Thế là từ năm ngoái đến nay ở ta có hai người xưng là vua.

Lần này người mình tưởng dân tộc Âu-đô cũng đồng một trình độ như dân mình. Nay xét ra thì người mình còn kém họ nhiều. Không kể nhân vật xuất sắc như thành Camille là nhà lãnh tụ đảng chính trị, Tagore là nhà thi sĩ trẻ nhất, danh tiếng lẫy lừng khắp cả hoàn cầu, cho đến nhân dân thì họ gần đây cũng có làm. Xem như những việc vận động để giải cấp qui tước cũng lấy chày bằng Núi bôn gần đây thì đã rõ. Nay lại thấy bọn «tây» cũng làm đủ thứ!

Li-la Tyrren là một bà tiên tri đã đoán trước trận Hoa-Nhật chiến tranh làm sao cũng xảy ra, và đã báo trước cái chết của ông thống Duamier nước Pháp.

Theo tin các báo đã đăng thì vi việc «tây» bị trục xuất này, ông Medallist Phó nghị trưởng Lập pháp viện Âu-đô, hội viên Hội nghị Dân trồn thần, thành sang Luân-đôn mà phân khàng họ người giáo Anh phải ông cũng Vương-tử Agn Khan sang Ba-ri đến bộ ngoại giao nhờ lời phân khàng. Ông lại trả lời cho phòng viên bộ báo họ, đại ý Hội đồng vay ở Âu-đô chỉ yêu họ làm án không hề thêm dự chính trị. Tại Đông-ương có 180 người «tây» (không!), mang một tài vốn bốn triệu kénch (million) quan tiền tây sang đó để sinh lợi. Theo ý ông thì học «tây» ở xứ nào thì có lợi cho xứ đó, chứ chẳng phải là học «tây» mà chỉ là học «tây» người người tương đối ở Đông-ương. Ở Đông-ương trong năm 1932, 30 phần trăm các nhà và xí nghiệp chủ sự khác gây nên tai nạn? mà có ai thì «tây» ở Nam-Ky cũng chịu nạn.

Vua rồi ở Quảng-đông (Tân) cũng có một anh chết (thủ nghĩa ở Nam-đương-quân-đội anh, phát triển, thì trước tình hình sự kiện là Hoa-không đã cử làm Hoàng-đế, ngày hôm nay phải xuất binh để ngự giá thần thánh.

Con ma men gồm chươ!

Tên Châm, 30 tuổi, là tên nghiện rượu, con của ông già Lê-đơn-Che ở làng Xuân An, tỉnh Hà-đông (Độc lập), xưa rồi ở xin cha ở xu như rượu cũng không được, nên cha cho ra một cách biện pháp tình hình: cho ông đi khai khẩn ruộng. Cảnh sát phải chịu, mà chủ ruộng cũng phải chịu lòng.

Thầy thuốc có chuyên bắt bịnh nói chỗ thì hay định công. Mà định công báo nhân biến tình phần đời thì cảnh sát phải chịu đủ quả, nên ở Nhật mới rồi thầy thuốc họ ra một cách biện pháp tình hình: cho ông khai khẩn ruộng. Cảnh sát phải chịu, mà chủ ruộng cũng phải chịu lòng.

Hôm 25 Jân, ở Samara (Nam-đương) gần đây có trận động đất lớn, 300 người chết. Ở kinh thành thì cũng động, một phần dân bỏ nhà ra ngoài. Ngày ghi đất động ở Samara đã ghi được đất động liền trong ba tiếng đồng hồ, từ 6 giờ 30 sáng đến 7 giờ 30, đất lại tiếp động ở hơn trước.

Đấy, mấy cái đi cho vay họ nhân có 4 người bị trục xuất mà làm rồi đầu lên, nên Nghị trưởng Lập pháp viện sang Luân-đôn (Nghị trưởng người ta như thế!), làm cho ngoại giao và công sứ Anh cũng bàn làm mà đồng thanh phân khàng. Thế học mấy cái «tây» còn thế, huống gì là toàn thể dân Âu-đô.

Về vụ trục xuất «tây» này thì kỳ gì dám đoán quyết rằng đầu của họ phần khàng anh này, chính phủ Pháp cũng không chịu nhượng bộ. Chính phủ Anh bình vực quyền lợi cho dân Âu-đô, chính phủ Pháp lại nó đi quyền lợi cho dân Đông-ương thì kể khác đây về sao? Thế nhiều chính phủ kiến trị cho độc tài cũng không vì lợi phần không thiện mà làm mà đồng thanh phân khàng. Thế học mấy cái «tây» còn thế, huống gì là toàn thể dân Âu-đô.

Thầy thuốc có chuyên bắt bịnh nói chỗ thì hay định công. Mà định công báo nhân biến tình phần đời thì cảnh sát phải chịu đủ quả, nên ở Nhật mới rồi thầy thuốc họ ra một cách biện pháp tình hình: cho ông khai khẩn ruộng. Cảnh sát phải chịu, mà chủ ruộng cũng phải chịu lòng.

Hôm 25 Jân, ở Samara (Nam-đương) gần đây có trận động đất lớn, 300 người chết. Ở kinh thành thì cũng động, một phần dân bỏ nhà ra ngoài. Ngày ghi đất động ở Samara đã ghi được đất động liền trong ba tiếng đồng hồ, từ 6 giờ 30 sáng đến 7 giờ 30, đất lại tiếp động ở hơn trước.

Đấy, mấy cái đi cho vay họ nhân có 4 người bị trục xuất mà làm rồi đầu lên, nên Nghị trưởng Lập pháp viện sang Luân-đôn (Nghị trưởng người ta như thế!), làm cho ngoại giao và công sứ Anh cũng bàn làm mà đồng thanh phân khàng. Thế học mấy cái «tây» còn thế, huống gì là toàn thể dân Âu-đô.

Hai bức điện-văn về chuyện cải cách

Ngày 4 Julliet có hai bức điện văn ở Dalet gửi về.

Một bức nói rằng Hoàng thượng đã ký các đạo «y-chỉ» chuẩn y các vấn đề cải cách để đưa ở Hội đồng Thượng-thư. Về điều kiện mới Nhân dân Đại biểu viện, thời nghị cho cả nhân dân được quyền ứng cử, không hạn chế phải thuộc quyền làm ở Nam mới được. Về điều kiện thì vào ngành Nam quốc, thời nghị rằng cho cả những người có bằng Trung học và Cao đẳng tiểu học Pháp Việt cũng được dự thi.

Một bức sau nói rằng Viện Dân biểu tiến thời được gia hạn cho đến tháng 1 tháng 10 này (tức October 1933), người ta đưa những một tháng mười này sẽ bàn cả Viện mới bổn điều là một vậy.

Một bức nói rằng Hoàng thượng đã ký các đạo «y-chỉ» chuẩn y các vấn đề cải cách để đưa ở Hội đồng Thượng-thư. Về điều kiện mới Nhân dân Đại biểu viện, thời nghị cho cả nhân dân được quyền ứng cử, không hạn chế phải thuộc quyền làm ở Nam mới được. Về điều kiện thì vào ngành Nam quốc, thời nghị rằng cho cả những người có bằng Trung học và Cao đẳng tiểu học Pháp Việt cũng được dự thi.

Một bức sau nói rằng Viện Dân biểu tiến thời được gia hạn cho đến tháng 1 tháng 10 này (tức October 1933), người ta đưa những một tháng mười này sẽ bàn cả Viện mới bổn điều là một vậy.

Một bức nói rằng Hoàng thượng đã ký các đạo «y-chỉ» chuẩn y các vấn đề cải cách để đưa ở Hội đồng Thượng-thư. Về điều kiện mới Nhân dân Đại biểu viện, thời nghị cho cả nhân dân được quyền ứng cử, không hạn chế phải thuộc quyền làm ở Nam mới được. Về điều kiện thì vào ngành Nam quốc, thời nghị rằng cho cả những người có bằng Trung học và Cao đẳng tiểu học Pháp Việt cũng được dự thi.

Một bức sau nói rằng Viện Dân biểu tiến thời được gia hạn cho đến tháng 1 tháng 10 này (tức October 1933), người ta đưa những một tháng mười này sẽ bàn cả Viện mới bổn điều là một vậy.

Một bức nói rằng Hoàng thượng đã ký các đạo «y-chỉ» chuẩn y các vấn đề cải cách để đưa ở Hội đồng Thượng-thư. Về điều kiện mới Nhân dân Đại biểu viện, thời nghị cho cả nhân dân được quyền ứng cử, không hạn chế phải thuộc quyền làm ở Nam mới được. Về điều kiện thì vào ngành Nam quốc, thời nghị rằng cho cả những người có bằng Trung học và Cao đẳng tiểu học Pháp Việt cũng được dự thi.

Một bức sau nói rằng Viện Dân biểu tiến thời được gia hạn cho đến tháng 1 tháng 10 này (tức October 1933), người ta đưa những một tháng mười này sẽ bàn cả Viện mới bổn điều là một vậy.

Một bức nói rằng Hoàng thượng đã ký các đạo «y-chỉ» chuẩn y các vấn đề cải cách để đưa ở Hội đồng Thượng-thư. Về điều kiện mới Nhân dân Đại biểu viện, thời nghị cho cả nhân dân được quyền ứng cử, không hạn chế phải thuộc quyền làm ở Nam mới được. Về điều kiện thì vào ngành Nam quốc, thời nghị rằng cho cả những người có bằng Trung học và Cao đẳng tiểu học Pháp Việt cũng được dự thi.

Một bức sau nói rằng Viện Dân biểu tiến thời được gia hạn cho đến tháng 1 tháng 10 này (tức October 1933), người ta đưa những một tháng mười này sẽ bàn cả Viện mới bổn điều là một vậy.

Một bức nói rằng Hoàng thượng đã ký các đạo «y-chỉ» chuẩn y các vấn đề cải cách để đưa ở Hội đồng Thượng-thư. Về điều kiện mới Nhân dân Đại biểu viện, thời nghị cho cả nhân dân được quyền ứng cử, không hạn chế phải thuộc quyền làm ở Nam mới được. Về điều kiện thì vào ngành Nam quốc, thời nghị rằng cho cả những người có bằng Trung học và Cao đẳng tiểu học Pháp Việt cũng được dự thi.

Thiên - Dân

Đức-Thư-Trai

